

GLASILO BOLNIŠNIČNE ŠOLE
OŠ LEDINA

ŠOL. LETO 2006/07

UTRINKOM NA POT

*S culo na rami,
košati čez pas
naši Utrinki spet gredo med vas.
Zanje vse leto smo dobro skrbeli,
v ustih so vsak dan kaj dobrega mleli.
Cula in trebuh sta polna za tri
samih odličnih gurmanskih jedi:*

*Tu sočni so stihi, preliti z navdihi,
podobe, zgnetene iz jagodne pene,
zmišljotinke, potepinke
s ščepcem popra in začinke,
premetanke, zavozlanke,
neslane eko vkupzmetanke,
koščki misli brez kosti,
da se jed ne zaleti ...*

Se iz ust vam že cedi?

Vsi za mizo – en dva tri!

Fantom culo zaplenite,

vanjo brž svoj nos zmašite.

Dovolj jedače je za vse.

Naj gostija se začne!

Dober tek vam želimo
učenke in učenci Bolnišnične šole
z učiteljico Patricijo

TIM IN PODVODNI SVET

POTAPLJAČ TIM SPUSTI V MORSKE SE GLOBINE.
TAM NA DNU POLNO JE TIŠINE.
K TIMU RIBICA ZAPLAVA
IN SE MU PODOBRIKAVA.
POPELJE GA V MORSKI SVET.
»OH, TU JE PA PRAV LEP RED!«

TIM VZKLIKNE,

A TEDAJ DELFIN MU KLIKNE.

»AU!« OB KORALO ZADENE.

KORALA JE JEZNA: »PUSTI MENE!«

RIBJE JEDI MU PRIPRAVIJO,

PRI TEM SE ČUDOVITO

ZABAVAJO.

TIM ZASLIŠI OD ZGORAJ:

»TIM, NA KOPNO SE VRNI OD
SPODAJ.«

TIM SE NA HITRO POSLOVI,
DA SE BO VRNIL, SE VESELI.

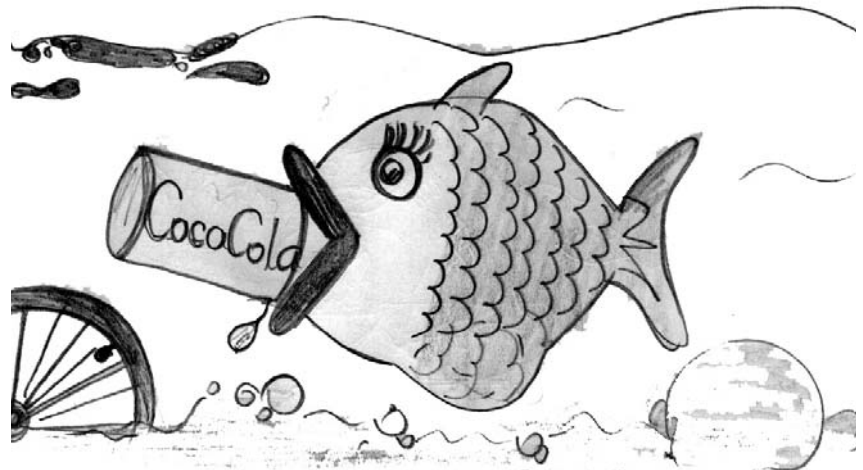
Tina Žlogar, 2. razred

Nekega dne je riba Zlatka sklenila, da se bo odpravila raziskovat svoj potok. S seboj je vzela veliko nepotrebnih stvari. Plavala je in plavala, dokler ni prišla do reke, v kateri se je spremenila v večjo ribo. Nato je priplavala do morja in se spremenila v kita. »Fuj!« je rekla Zlatka. Po morju je namreč plavala umazanija.

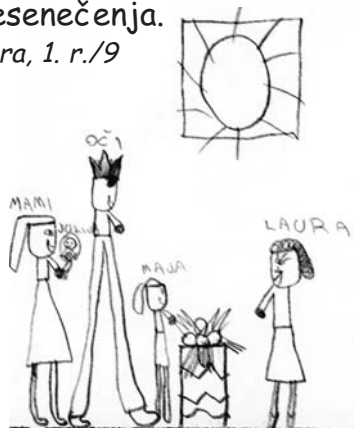
Močno je zajela sapo in jo odpihnila. Plavala je dalje in spet zajela sapo. A tokrat je vso umazanijo v morju pogoltnila. Vse ribe v morju, male in velike, so se ji prišle zahvalit. Zlatka se je vesela odpravila nazaj domov in med potjo vso vodo počistila. Vsi so ji veselo vzklikali in jo hvaležno pozdravljali.

Črt Lasbaker, 5. razred

Riba raziskuje vodo

Moje sonce je paket
presenečenja.
Laura, 1. r./9

Moje sonce je srček (ljubezen).
Eva, 1. r./9

Moje sonce je moj dom.
Martin

Moje sonce so konjički.
Nika, 4. r./9

MOJE
SONCE

Moje sonce je družina.
Marko, 1. r./9

Moje sonce sta ata in mama.
Erik, 2. r./9

Zvezdni čarodej

Nekoč je za sedmimi griči in tremi gorami živel čarovnik Jazznam Čarat. Poročen je bil z gospo Jazneznam Čarat, ki se je rodila znamenitemu bojevniku Jazseznam Tepst. Čarodej in njegova ženka sta živela zelo srečno. Tako zelo zelo srečno, da se jima je rodil deček Jazznampale-napol Čarat.

Nekega dne sta se starša sprla. Deček je bil medtem na trgu, kjer je spoznal Zvezdnega čarodeja. Ko se je vrnil domov in videl, da se starša prepirata, je pobegnil v bližnjo jamo. Žal ni videl napisa Ne moti, spim! Zagledal je odejo iz

medvedje kože ter se ulegel nanjo. Tedaj pa se je odeja, ki ji je bilo ime Nemenebodigatreba Zbudit, začela premikati in loviti fanta. Fant, ki je videl, da se je ulegel na spečega medveda in ga zbudil, se je medvedu opravičil. Postala sta velika prijatelja. Skupaj sta odšla k čarovniku Zvezdnemu čarodeju ter ga prosila, naj s čarovnijo pretрга spor med staršema. Čarodej jima je željo izpolnil in vsi štirje so srečno živeli do konca svojih dni. Tako zelo zelo srečno, da ...

★ ★

Jošt Juhant, 5. r./8

EKO SVET

Naš svet postaja vedno bolj odet v smeti in druge odpadne snovi.

Avti, ki po cesti drviijo, nam okolico meglijo, zato se lahko zgodi, da dim ovije vse ljudi.

Tovarne, ki proizvajajo reči, onesnažijo nam vse poti.

Da naša Zemlja čistejša bo, se lahko tudi kdaj s kolesom vozimo, odpadke pa pridno v koše za smeti nosimo.

Saj ko zrak umazan bo močno, tudi prostora za živali več ne bo. Veliko bolj zdravo bomo torej živeli, če bomo za naravo bolj vestno skrbeli.

Sabrina Vatovec, 8. r./9

Razlika spolov

Ženske, pridne in marljive,
so v preteklosti otroke rodile,
kuhale in prale
ter dom urejevale.

Živele brez pravic,
v odvisnosti, polni krivic.

Z močno voljo so si izborile,
da v šolo so hodile,
glas na volitvah pridobile
in delo si dobile.

Moški danes jim priznava enakost,
ki ji ni para.

Vendar boj še vedno traja!
Saj življenje je pač tako,
da na ženska pleča domače delo pada,
moški pa še vedno vlada.

Barbara Šmigoc, 9. r./9

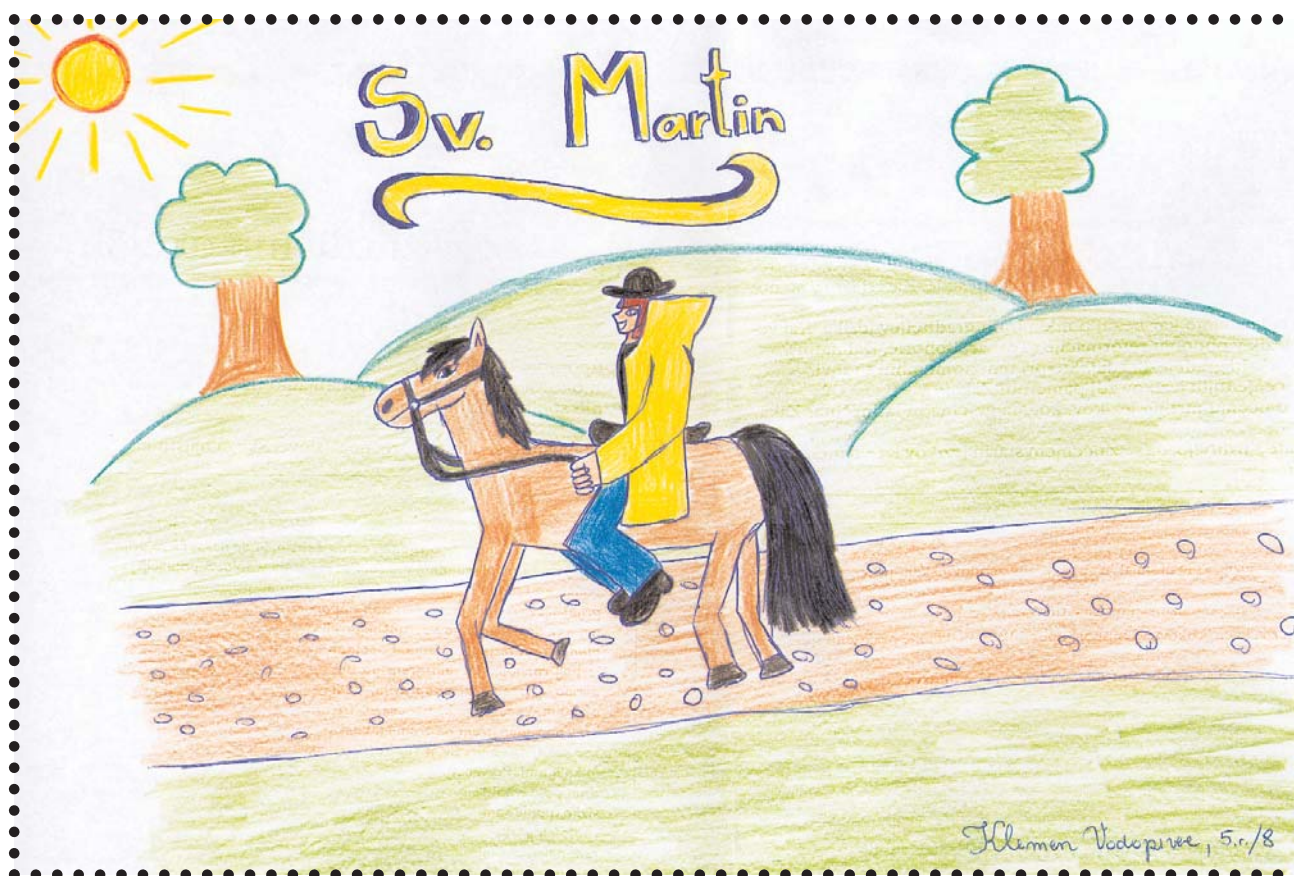

Martinovanje v bolnišnici

Danes so nas obiskali učenci z Waldorfske šole. Zapeli so nam nekaj pesmic, povedali legendo o Svetem Martinu, recitali Gregorčičevo pesem Soči

ter zaigrali na flavte. Na koncu so nam razdelili lampijončke, mi pa smo se jim za vse lepo zahvalili.

Petar Markič, 5. r./8

*Jezdili некоč vojaki so,
hiteli na vso moč,
nato upočasnili so,
da konji so vedeli kam in kako.*

*Pa junaka dva želita:
»Pojdimo, pohitimo!«
Hiteti Martin si ne želi,
da konji ne poidejo moči.*

*Hej, junaka dva že gresta,
vesela in debela,
Martin pa nič kaj ne hiti,
on z revežem svoj plašč deli.
Pride v krčmo naš Martin,
tam junaka dva nalita
se veselo mu smejeta
in čezenj grdo govorita.*

*A v sanjah vidi on svoj plašč,
odet čez Kristusove rame.
Ta angelom vse to razkrije,
Martinu novo moč vlije.*

Jošt Juhant, 5. r./8

SV. MARTIN

Ko prideš v bolnico, se ti vse obrne na glavo. Tudi meni se je. V bolnico sem prišla na pregled, zdravnik pa mi je rekel, da bom morala ostati. V prsih me je začelo tako hudo stiskati, da sem zajokala. Bilo mi je hudo, kajti nikoli nisem bila od doma več kot pet dni. Vedela pa sem, da zdravniki najbolje vedo, kaj je dobro zame, poleg tega sem se želela čim prej pozdraviti.

V BOLNIŠNICI

Prva dva dni mi je bilo zelo težko, saj sem bila v sobi sama, je pa k sreči mama prišla vsak dan na kratek obisk, saj živimo blizu. Čez tri dni pa sem se morala preseliti v sosednjo sobo, kjer sta že bili dve puncici moje starosti. Vedela sem, da bom zdaj, ko imam družbo, lažje prestajala težke dni. Z dekletoma se dobro razumem, postale smo prijateljice. V sobi imamo tudi televizijo, da nam ni preveč dolgčas. Seveda pa še vedno čutim veliko domotožje in komaj čakam, da bom lahko odšla domov.

Martina Larsson, 8. r./9

Bolnišnica

*Velika zgradba bolnica je,
polna bolnikov in zdravnikov.
Da ozdravimo, poskrbijo
in vse težave uredijo.
Zanjo lahko hvaležni smo,
da jo imamo, veseli smo.*

*V postelji ležim,
ne spim, bedim.
Koliko angelov na nebu je,
ki čuvajo me
in vse druge, ki tu leže.
Hvaležna sem jim,
v zahvalo pa brž ozdravim.*

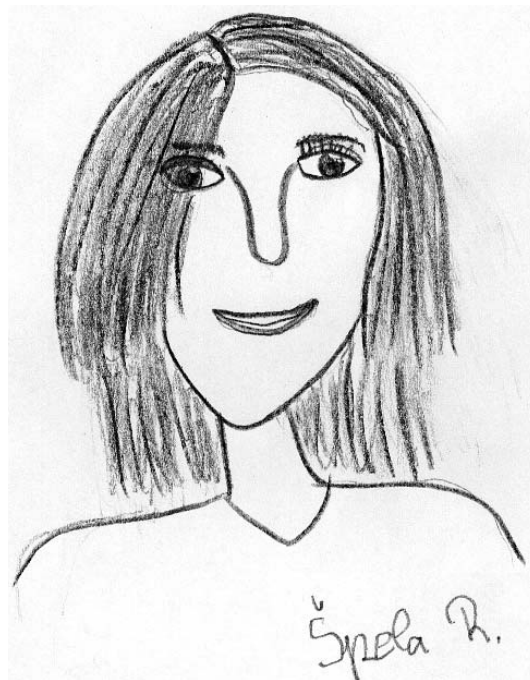
*Zakaj sem tu,
se sprašujem,
v beli zgradbi domujem.
Kam me usoda privedla je,
daleč od doma,
da ozdravim le.
Ko ozdravela bom,
najsrečnejše dekle na svetu bom.*

*Ko bom ozdravela,
kot ptica v svet bom poletela,
v življenju novo priložnost bom
dobila
in takrat je za nič na svetu ne
bom izgubila.*

Suzana Pavlič, 2. letnik

» Danes bo lep dan! «

Z učiteljico slovenščine sva se nekega dne dogovorili, da bom v okviru pouka naredila intervju z osebo, ki jo v bolnišnici cenim in spoštujem. Odločila sem se, da bo to naša oddelčna sestra Aida, saj je zelo prijazna in zavzeta za svoje delo. Rada nam pomaga in se z nami pogovarja. Moje bivanje na oddelku PPO je tudi zaradi nje lepše in prijetnejše.

❖ *Sestra Aida, kdaj in zakaj ste se odločili za ta poklic?*

Za poklic medicinske sestre sem se odločila že v osnovni šoli, saj me od nekdaj veseli, če lahko komu pomagam.

❖ *Vas je delo z otroki veselilo že od otroštva?*

Ja, zelo.

❖ *Vas otroci na oddelku kdaj ne ubogajo? Kako se soočate s tem?*

Seveda včasih ne ubogajo. Skušamo se pogovoriti, rešiti nesporazume, sprejeti dogovor ...

❖ *Imate poleg službe kakšen hobi?*

Ne, z družino pa radi hodimo na sprehode.

❖ *A radi berete?*

Ne preveč, veliko raje pogledam kak dober film.

❖ *Imate radi glasbo? Kakšno?*

Imam, je pa zvrst odvisna predvsem od razpoloženja.

❖ *Radi potujete? Katero potovanje se vam je najbolj vtisnilo v spomin?*

Da, vendar sedaj vse bolj prilagodimo otrokom. Glede na to, da imam starše na morju, gremo zelo radi tja ali pa na vas k stari mami. Najbolj pa sem si zapomnila izleta v Španijo v 4. letniku srednje šole.

❖ *Kaj ste po horoskopu?*

Devica.

❖ *In za konec - kakšno je vaše življenjsko vodilo?*

Življenje je lepo, le znati ga moramo živeti. Verjamem v usodo, a z marsičem lahko nanjo vplivamo tudi sami. Ko zjutraj vstanem, si rečem: »Danes bo lep dan!«

Hvala za pogovor.

Pogovarjala sem se
Špela Urbančič, 8. r./9

Hmm,
pomlad ... je nov
začetek, je brstenje tuli-
panov in narcis, je veliko
oranžno jutranje sonce, je žvr-
golenje ptic, je kratkotrajna ploha z
mavrco, je čas, ko smo vsi
zaljubljeni, je zelena trava, ki raste
na vsakem vrtu, in je sreča. Ena
sama velika sreča. In slep je
vsak, ki v njej ne uživa.

Larisa, 16 let

POMLAD

Pom-
lad je lep letni
čas, spomladi se
vozim s kolesom in
igram na vrtu.
Nace, 11 let

Pom-
lad je topla.
Cvetijo jablane in
češnje. Iz čebulice, ki
sva jo z mamico
posadila, je tudi
zrasla roža.
Anže, 9 let

Pom-
lad je lušna
stvar, ker cvetijo
tulipani, ptički pojo,
srček hitreje bije ...
Rok, 17 let

Spomladi ptički
pojejo, rožice
cvetijo, drevesa
rastejo.

Spomladi res
nam je lepo,
ker sonček
sije nam toplo.

Nace, 11 let

Pomlad je lep letni čas, ki se ga razveselim,
ker se lahko s ptički in rožicami poveselimo.
Spomladi mi je všeč, saj toplo sonce greje
nas, živali iz zimskega spanja se prebudijo in
nas razveselijo, ker mladičke dobijo.

Spomladi na toplem soncu igram športne
igre. Ko stopim v naravo, mi je všeč, ko mi
po sveži pomladi zadiši.

Pomlad mi je še posebej všeč takrat, kadar
lahko nabereš šopke rož in jih nekemu
podarim.

Katja, 15 let

Ob
besedi pomlad
pomislim na: veliko
dežja, sonce, veliko
noč, cvetoče rože,
materinski dan.

Jan, 8 let

Misli
o pomladi so
kakor cvetoče
rože, polne ljubezni
in nežnosti.
Anita, 20 let

Spomladi rožice cveto,
drevesa rastejo.

Ljubezen cveti,
ptičica žvrgoli.

Pesem opisuje pomlad,
ki jo imam zelo rad.

Mario, 20 let

Moje bivanje v bolnišnici

Ime mi je Anita, stara sem 13 let. Ko sem prišla v bolnišnico, mi je bilo zelo hudo. Bila sem vsa objokana, saj mi je bilo težko biti tako daleč od doma, staršev in prijateljev. Res je, da so bile sestre prijazne in so me tolažile, vendar sem bila kljub temu še vedno žalostna. Dokler nisem po tednu bivanja v bolnici v sobo

dobila 'sostanovalki', Heleno in Martino. Po nekaj tednih smo postale prave prijateljice. No, včasih se tudi spremo, ampak to ni čisto zares.

Dni in lepih trenutkov, ki sem jih preživela v bolnici, ne bom nikoli pozabila.

Anita Mujdrica, 8. r./9

Pazi, petarde!

Jou jou, sm pršu domou,
sm petardo pržgou
in si roko odbou.
Sm u bolnico šou,
so mi roko zavel,
mi tri šive prbil.
Sm se odpravu domou
in si reku: »Zakaj sm jo sploh pržgou!«

Ivo Čolič, 6. r./9

Nekaj o meni ...

Sem Žana, stara sem 13 let in sem odlična učenka. Moje težave so se začele pred dvema letoma, ko sem začela hujšati in se nisem mogla več ustaviti. Telovadila sem štirikrat na dan, jedla pa zelo malo. Zadnjega pol leta pa tudi jedla nisem več, tako da mi je teža zelo padla. In tako sem prišla v bolnišnico. Tu obiskujem bolnišnično šolo, ki mi je veliko bolj všeč kot domača, saj se s sošolkami in sošolci doma ne razumem najbolje. Dobila sem tudi nove dobre pri-

jateljice, s katerimi imamo veliko skupnega in se zelo dobro razumemo. Zelo se zabavamo, velikokrat se nasmejimo na račun sester in zdravnic. Zato mi je tu zelo všeč, groza me je le, ko pomislim na obroke in na svojo težo. To je moja najhujša nočna mora.

Po končani osnovni šoli si želim na gimnazijo, kasneje pa bi rada študirala jezike, pravo ali pa bi postala modna oblikovalka. Zelo rada namreč kreiram obleke. Imam tudi poseben zvezek, kamor jih rišem. Želim si biti uspešna v svojem poklicu in živeti v Španiji.

Žana, 8. r./9

navijaških in pom pon skupin

NA NORVEŠKEM

Sem Nejc Katrašnik, učenec 9. razreda devetletne OŠ Ivana Groharja iz Škofje Loke. Rad bi vam predstavil svoje potovanje na Norveško.

Kot član navijaške skupine Smart Junior sem se leta 2006 s še enim fantom in več kot 30 dekletki udeležil evropskega tekmovanja navijaških skupin na Norveškem. Skupine "Cheerleaders" in "Pom Pon" imajo v svetu, zlasti v Združenih državah Amerike, kjer so tudi nastale, že dolgo tradicijo. V Sloveniji je to "mlada" športna zvrst, ki smo jo v osnovne in srednje šole vpeljali skupaj s projektom Šolska košarkarska liga leta 1995, v zadnjem času

pa si prizadevajo, da bi se dejavnost razvila tudi v širšem okviru. Navijaške cheerleaderjeve in cheerleaderke (ime je nastalo kot izpeljanka iz besede cheer - vzklík) ter nastop skupin Pom Pon (ime so dobile po cofih, ki jih uporabljajo plesalke in plesalci) je sestavni del vsake košarkarske tekme, pa ne samo košarkarske, saj danes skupine nastopajo na različnih prireditvah in tekmujejo tudi na svojih tekmovanjih. Namen skupin je predvsem spodbujanje občinstva in tekmovalcev na igriščih, vendar tudi ustvarjanje "ta pravega" vzdušja, kjer koli nastopajo.

Na pot proti Norveški smo se odpravili z avtobusom in je trajala 34 ur. Čeprav smo vedeli, da bo pot naporna, smo se je zelo veselili. Potovanje smo pričeli v Škofji Loki. Pot nas je vodila preko Avstrije, Nemčije in Danske. Prvi daljši

postanek smo imeli v Hannoveru, kjer smo tudi prespali. Prav ta večer se je tam odvijala nogometna tekma svetovnega pokala med Francijo in Španijo. Mesto je bilo preplavljeno z oboževalci nogometa. Tekmo smo si lahko ogledali pred stadionom na ogromnih zaslonih. Drugi daljši postanek smo imeli na Danskem. Poleg krajevnih znamenitosti, ki nam jih je predstavil slovenski veleposlanik na Danskem, smo si ogledali tudi zabavišni park, ki je na nas naredil velik vtis, zato smo v njem preživeli največ časa. Uživali smo na vlaku smrti, ob prostemu padu in na številnih vrtiljakih. Z zanimanjem smo si ogledali tudi dom kraljeve družine in se sprehodili po mestu, kjer smo nakupili prve spominke.

Po dolgem potovanju smo končno prispeli na Norveško, kamor smo

se pripeljali z ogromnim trajektom, na katerem so bile številne trgovine. Ker smo imeli še dovolj časa, smo si ogledali mesto.

Oslo je glavno mesto Norveške. Ima

518.929 prebivalcev, kar predstavlja 11,4 % celotnega prebivalstva Norveške. Ima kar 343 jezer. Največje med njimi je Maridalsvannet, ki je tudi glavni vir pitne vode za večino zahodnega dela Osla. Najvišja točka je na višini 629 m.

Čeprav je število prebivalcev Osla v primerjavi z drugimi evropskimi mesti majhno, se Oslo razprostira na nenavadno veliki kopenski površini. Mesto je obkroženo s številnimi parki in odprtimi področji, kar mu daje zelen izgled.

Znamenitost mesta je prav gotovo Vigelandov park skulptur, imenovan po kiparju Gustavu Vigelandu, ki je v njem razstavil okrog 190 modernih upodobitev človeka v naravni velikosti. Na teh skulpturah je delal celih 30

let. Najbolj zanimiv se mi je zdel kip jeznega dečka, ob katerem smo se tudi slikali.

Brez ogleda smučarskega središča

Holmenkolm s prekrasnim razgledom na Oslo fjord seveda ni šlo. Navdušeni smo bili nad velikostjo objekta, na katerem se vsako leto preizkušajo tudi naši skakalci. Po avtobusnem ogledu mestnih znamenitosti smo si ogledali tudi sloviti vikinški muzej z ohranjenimi vikinškimi drakarji.

Polarni dan s polnočnim soncem je na nas naredil največji vtis. Nismo mogli verjeti, da pozno zvečer lahko sonce sveti z vso močjo. Česa takšnega še ni doživel nihče od nas. Dolgo v »noč« smo na soncu pred hotelom igrali nogomet. Sončnega zahoda žal nismo dočakali, ker smo imeli naslednji dan uradni trening in smo potrebovali počitek.

Naslednji dan smo bili ob prihodu v dvorano, kjer so se odvijali uradni treningi, navdušeni. Prostor je bil super! Radovedno smo se ozirali po dvorani, da bi videli, kdo bodo naši tekmeči. Zbrane so bile ekipe iz cele Evrope. Kaj Evrope, tu so bili tudi Japonci! Trenerka nam je povedala, da ne bodo tekmovali, predstavili nam bodo le svoj program. Z zanimanjem smo si jih ogledali. Pri izvajanju njihovih točk nam je jemalo sapo! Bili so daleč najboljši! Še dobro, da nam niso konkurenti!

Svoj trening smo izvedli zelo dobro. Trenerka Majda je bila zelo zadovoljna. Opozorila nas je le

na nekaj manjših napak. Bili smo pripravljene na tekmo!

Na dan tekmovanja smo se navsezgodaj zjutraj zbrali v jedilnici hotela. Že med zajtrkom smo se dogovarjali glede tekme. Nastop smo želeli izvesti brez napak in osvojiti čim višje mesto. Napetost se je stopnjevala. Zbrali smo se še na zadnji posvet in nato stekli na prizorišče! Vse je potekalo po načrtu. Vse vaje smo izvedli brez napak. Zadovoljni smo se posedli na tribune, si ogledali nastope ostalih skupin in nestrpno čakali na rezultate.

Napetost je dosegla vrhunec, ko je glavni sodnik

prišel brati rezultate. Napovedal je drugo mesto in skupino Smart. Za trenutek je med nami zavladala tišina, saj nismo mogli verjeti, da smo to mi, nato pa smo planili s tribun in se glasno veselili osvojenega 2. mesta.

Pozno zvečer smo se veselili, polni vtisov, z medaljo v žepu in predvsem zelo utrujeni odpravili proti domu. Ustavljali smo se le za kratek čas, da si pretegnemo noge in odpravimo na stranišče. Spali smo kar na avtobusu, nekateri so si postlali na tleh, drugi smo se skušali udobno namestiti na sedežih. Po dolgih urah potovanja smo končno prispeli v Škofjo Loko, kjer so nas pričakali domači, ki so se skupaj z nami veselili našega uspeha in srečnega povratka domov.

Nejc Katrašnik, 9. r./9

Skozi življenje

*Ko človek skozi življenje hodi,
med različnimi stvarmi brodi.
Ko otrok je manjši, starš odloči zanj,
ko pa z leti raste, vedno manj in manj.*

*Odločitve so dobre in slabe,
zajemajo vse, od truda do zabave.
Včasih moraš odločitev slabo priznati
in za pokoro v kotu klečati.*

*Skozi življenje lažje greš,
če manjkrat v stranska pota greš,
če pa že vanje se zapleteš,
glej, da se čim prej iz njih odpleteš!*

*Na stranskih poteh so droge, pijača, kadila
in še mnoga druga mamila,
ki podtakne ti jih marsikdo,
da le denar dobi za to.*

*Najbolje za vsakega je,
da v življenju iz vsega uči se,
da dobro službo ima
in če že, dobrega moža.*

For you

*Vem, čeprav si čisto drugje
in daleč od mene,
velikokrat mislim na vse,
kar zgodilo se je (in je brez cene).*

*Ne najdem prave ideje o tem,
o usodi in o vsem,
a vedi, želim, da zavrtela bi čas
in spremenila usodo vseh nas.*

*Vem, da ne more biti vsega kar konec,
in vem, da nekje je tisti svet,
verjamem, da plavaš nad nami
in zdi se ti, da je prelep.*

*Upam, da vidiš, kaj se dogaja,
ko se preteklost z usodo poraja,
upam, da žalostna nisi,
saj mama edina le ti si.*

*V vsem, kar zgodilo se je,
dobila sem upanje,
da nekoč se nekje spet srečali bomo
in za vedno skupaj ostali bomo.*

Špela Urbančič, 8. r./9

MATURANTSKA EKSKURZIJA

September se je nagibal h koncu, maturantje pa smo še zadnje žarke lovili na ekskurziji v Italiji, Španiji in Franciji.

V ponedeljek popoldne smo se z avtobusom odpravili iz Velenja proti prvemu postanku – Veroni. Pot smo si krajšali z različnimi animacijami, prepevali smo ob kitari in gledali filme. Na cilj smo prispeli v poznih urah, tako da smo si v nočnem siju ogledali Julijin balkon in rimsko areno. Osemurna pot nas je nato vodila do španskega letovišča Lorret de Mar. Tam smo se osvežili v morju. Bilo je prijetno. Družno smo skakali v visoke valove, nato pa si spočili na plaži med palmami in agavami. Zvečer smo si privoščili špansko pojedino – torej močno začinjeno meso z zelenjavo in veliko fižola. Energijo smo porabili na plesišču. V lati-

no ritmih smo se vrteli do jutra. Po zajtrku smo se odpeljali v Barcelono. Videli smo katedralo, stadion in park. Še posebej navdušeni so bili nogometni pristaši, saj smo obiskali tudi muzej nogometa. Zvečer smo se udeležili viteških iger na gradu. Tisoč ljudi je spremljalo bojevanje, zraven pa uživalo ob piščancu in pijači. Po srednjeveškem spektaklu je sledil ognjeviti flamenko do jutranjih ur. Naslednji dan smo odpotovali v Provanso. Po poti smo se zabavali z risanjem karikatur. Pritegnila nas je tudi slikovita pokrajina. V Arlesu nas je čakala večerja, nato smo kegljali v bližnjem klubu. Ostal je še zadnji dan, ki smo ga izkoristili za kopanje ob peščeni plaži, na poti domov pa smo se ustavili v oceanografskem muzeju v Monaku. Domov smo prispeli v zgodnjem nedeljskem jutru. Tako dijaki kot mentorji smo se poslovili zadovoljni in polni lepih vtisov.

Daša Kolar, 4. letnik

Pomladna

*Ko iz dečka frajer je postal,
čedno frajlo je spoznal.
Vrgel oko je na dekle,
ki vedno urejena je.*

*Kmalu ga je tudi ona opazila,
ga za roko potegnila.
Fant se ves srečen je smejal,
dekle ljubko zapeljeval.*

*Med odmorom poglede sta si dajala,
se zaljubljeno smehljala.
Ljubezen je pač privrela na dan,
kar za mlade je vsakdan.*

Sabrina Vatovec, 8. r./9

Pogovor s poslovno direktorico PK, gospo Diano Cesar Plaz

- **Ga. Diana Cesar Plaz, kako bi se na kratko opisali?**

Po naravi vesela, zgovorna oseba, ki rada prisluhne sogovorniku in je odprta za vse ideje in ljudi dobre volje.

- **Slišal sem, da prihajate s Koroške. Sedaj verjetno živite v Ljubljani?**

Ja, res prihajam s Koroške, kar se mi verjetno pozna tudi po naglasu, vendar se dnevno vozim v Slovenj Gradec, saj imam na Koroškem družino, ki bi verjetno brez mene težko preživela teden. Zlasti bi me pogrešala moja hčerka, ki obiskuje 2. letnik gimnazije.

- **Koliko časa ste že poslovna direktorica Pediatrične klinike? Kako se počutite v tej vlogi?**

Poslovna direktorica Pediatrične klinike sem od 1. 1. 2006. Počutje? Včasih zelo dobro, včasih pa tudi žalostno, ko srečujem bolne otroke in njihove težave. Vendar pa mi otroci dajejo še dodatno energijo, da z veseljem opravljam svoje delo.

- **Poznate bolnišnično šolo? Kaj menite o tem, da imajo otroci v bolnišnici pouk?**

Bolnišnična šola se mi zdi super, predstavila mi jo je ravnateljica, ga. Bečan, bi pa z veseljem preživela en dan kot učenka v šoli, da začutim njen utrip.

- **Imate kakšno domačo žival?**

Doma imam psičko Kimi, ki je zelo živahna in nabrita.

- **Katero glasbo imate radi? Igrate kakšen inštrument?**

Glasbo nasploh imam zelo rada, poslušam vse zvrsti, odvisno od razpoloženja. Imam tudi idejo in upam, da bo zaživela v teh decembrskih dneh v avli Pediatrične klinike.

- **Kdo je vaš najljubši igralec/igralka?**

Ja, upam, da ju poznate. To sta George Clooney in Sean Conneri, oba starejša igralca.

- **Katera je vaša najljubša hrana?**

Najljubša hrana mi je tista, ki jo skuha moja mama. Saj veste, kako je - mama pač kuha najbolje.

- **Se ukvarjate s kakšnim športom?**

Za šport mi ne ostane veliko časa, se pa veliko sprehajam in, če se le da, hodim v naravo.

- **Kakšne knjige so vam všeč?**

Z veseljem bi prebrala kakšno kriminalko, vendar mi ne ostane veliko časa, saj moram po službeni dolžnosti vedno slediti spremembam in aktualnim novicam, zato še

največ časa porabim za časopis Finance (uh, dolgočasno branje).

- *Kaj ste po horoskopu?*

Strelka sem.

- *Kaj pri ljudeh najbolj cenite?*

Iskrenost, dobrosrčnost, odprtost za ideje, skratka vse, kar je dobro.

- *Kaj vam v življenju največ pomeni?*

Verjetno bo zvenelo kot oguljena fraza, vendar - še vedno je zdravje na prvem mestu, nato pa zadovoljstvo, kajti če si zadovoljen, si tudi srečen.

- *Imate svojega vzornika?*

Trenutno se ne spomnim, verjetno pa se vedno dobi kdo, ki ga želimo posnemati, pa čeprav le v določenih korakih.

- *Kakšno je vaše življenjsko vodilo?*

Ne vem, če ste brali knjigo Mali princ. Tam je zanimiva misel: »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.« Želim si, da bi gledala s srcem.

Hvala za pogovor.

Pogovarjal sem se Jakob Rijavec, 8. r./9

Važička na rolerjih

*Ko včasih se po ulici rolam,
mislim si: »Hiteti moram,
da videli me bodo drugi,«
se v ulično svetilko zrolam.*

*Se hitro spet poberem
in ko se malo zberem,
vidim luknjo na riti.
Zakaj se morajo prav tja vse
oči obrniti?*

*Od sramu zapeljem naprej,
a ker ne gledam predse,
me po klancu odnese,
da mi vse iz žepov strese.*

*Ljudje gledajo stvari,
šminke, labele in druge make up
reči,
smejijo se, češ - važička taka,
rola pa kot sraka.*

*Zdaj vsega mi je dovolj.
Pogledam na uro, moram domov.
Pri večerji premišljuje,
zakaj vselej ne zmagujem.*

Špela Urbančič, 8. r./9

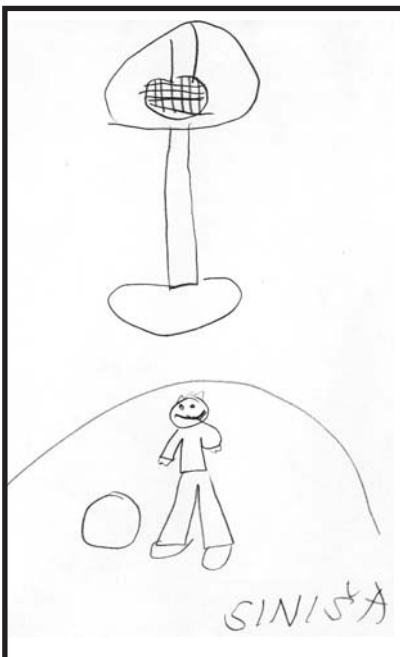
15. bolnišnične olimpijske igre

Letos so na Pediatrični kliniki v Ljubljani potekale že petnajste olimpijske igre. Bile so zelo podobne pravim olimpijskim igram, saj smo imeli najprej olimpijski ogenj, nato je nek deček prebral olimpijsko prisego, imeli smo finaliste, sodnike in TV-novinarje. Prišli so tudi slavni gostje: športniki Petra Majdič, Aljaž Pegan, Rok

Flander in Miro Cerar, pa minister za šolstvo in šport Milan Zver, podžupanja mesta Ljubljane, gospod Matoh, predstavnik olimpijskega komiteja Slovenije, Stane Pintar, namestnik ambasadorja Republike Slovenije za fair play, belgijski ambasador in še mnogi drugi. Prva igra je bila tobogan bowling. Vsi tekmovalci so morali

Pri tej igri so morali tekmovalci v petih poskusih čim večkrat zadeti na koš. Če pa sta bila dva tekmovalca izenačena, sta imela na razpolago še tri poskuse. V primeru, ko rezultat še vedno ni bil odločen, je imel vsak še en poskus. Zadnja igra je bila prva pomoč. V vsaki skupini so bili trije tekmovalci. Morali so biti oblečeni v zdravniško haljo, na glavi so imeli zdravniško kapo, okrog vratu stetoskop in v roki medvedka (pacienta). Tako je moral prvi od trojice teči nekaj metrov do stola, ga obiti, steči nazaj, se sleči ter vso štafeto predati naslednjemu soborcu. Ekipa, ki je prva zaključila tekmovanje, je zmagala. Zmagovalci so bili v vseh treh igrah otroci z našega oddelka. To so bili: v tobogan bowlingu Gal, v metu na koš Žiga in v prvi pomoči Maja, Blaž in Siniša.

Imeli smo tudi igro za goste. To je bila vleka vrvi, pri kateri sta se pomerili dve ekipi. Najmočnejša je dobila medalje. Meni je bilo na BOI zelo všeč, žal mi je le, da zaradi noge nisem mogla tekrovati. Te olimpijske igre mi bodo kljub temu ostale v zelo lepem spominu.

spustiti žogice po cevi (toboganu) in zbiti čim več kegljev (vseh je bilo devet). Zmagovalec je bil tisti, ki je v najhitrejšem času zbil največ kegljev. Nato so bili na vrsti meti na koš.

Špela Urbančič, 8. r./9

HITRO, HITREJE, NAJHITREJE ... DO MEDALJE

V sredo, na dan pred 15. olimpijskimi igrami, smo se na PPO-ju otroci zbrali v igralnici, kjer se je odvijal predizbor tekmovalcev. Prva igra je bilo kegljanje, sledilo je metanje na koš, zadnja na vrsti pa je bila igra prva pomoč. Z izborom najboljših tekmovalcev se je dan končal, vsi pa smo nestrpno čakali naslednjega dne, ko so bile na vrsti prave olimpijske igre. Začele so se ob 15. uri, odvijale pa so se v bolnišnični avli. Prisotnih je bilo veliko gledalcev; poleg staršev, zdravnikov in obiskovalcev so za nas navijali še znani gostje - Aljaž Pegan, Petra Majdič, minister Zver ... Ko so se igre začele, smo vsi z oddelka PPO vneto navijali za naše leve, ki so po levje pobrali vse zlate medalje. Olimpijada se je za nas končala zmagoslavno. Naslednji dan je bila na vrsti še velika olimpijska sadna torta. Vsi smo si je zaslužno privoščili velik kos. S tem se je olimpijski teden končal.

Čeprav se sama nisem uvrstila v finale, mi bodo te igre ostale v zelo lepem spominu, saj je bila to svetla lučka v bolnišničnem vsakdanu.

Martina Larsson, 8. r./9

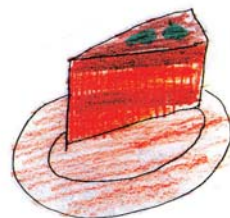

BOLNIŠNIČNE HRANE

top lista

pire krompir s čufti
mesna rižota
polenta z mlekom ali omako
mlečni izdelki
krompirjev golaž

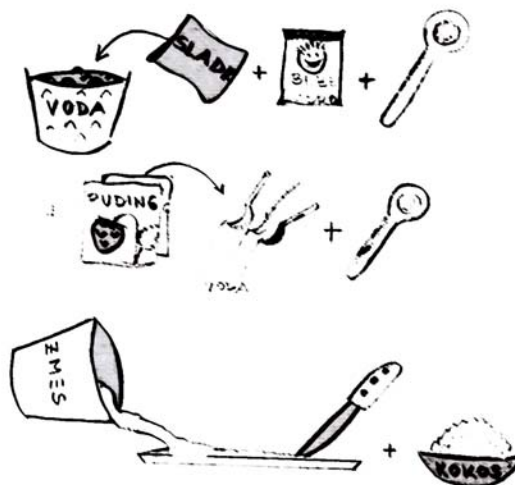
žganci
testenine
krompirjevi svaljki
pomfrit ali pečen krompir
zelena solata

Recept za *ledene kocke*

1.5 l vode
0.5 kg sladkorja
1 zavitek pšeničnega
zdroba (25 dag)
2 sadna pudinga
kokosova moka

V litru in pol vode zavremo pol kilograma sladkorja. Nato vmešamo zavitek pšeničnega zdroba in nekaj časa mešamo, da se zmes zgosti. Dodamo dva zavitka jagodnega ali borovničevega pudinga, raztopljenega v nekaj žlicah vode. Mešamo, dokler se ne zgosti. Zmes vlijemo v pekač in pustimo stati eno uro, da se ohladi. Nato jo narežemo na kocke, te pa povaljamo v kokosovi moki.

Dober tek!

Danes sem z vami kuhala
Suzana Pavlič, 2. letnik

NASVETI ZA (NE)PISANJE DOMAČIH NALOG

- Učiteljici rečeš, da te je prejšnji dan bolela glava.
- Zvezek »pozabiš« v učilnici.
- Zvezek (za en dan) »izgubiš«.
- Zvezek čez noč pustiš na pisalni mizi dežurne medicinske sestre ter upaš, da se te bo usmilila in ti napisala nalogo.

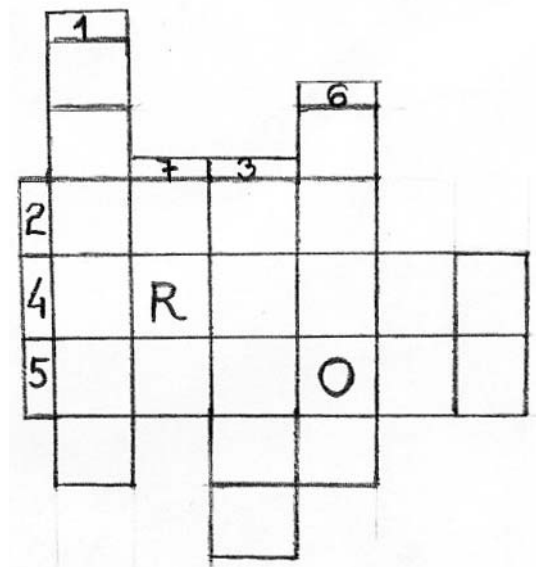

- Sošolko ali sošolca pohvališ, kako dobro zgleda, potem pa mimogrede omeniš, koliko naloge so ti naložili učitelji.
- Učiteljici potožiš, da ti je zdravnik predpisal goro tablet in da se ti je po njih cel dan vrtelo.

Suzana Pavlič, 2. letnik

KRIŽ KRAŽ za kratek čas

1. Avtorica knjige Silvija Nejka ...
2. Prevozno sredstvo
3. Dan v tednu
4. Slovenska alpska smučarka Urška ...
5. Celina, na kateri leži Slovenija
6. Trak za obvezovanje rane
7. Pripomoček za privezovanje česa

Jošt Juhant, 5. r./8

Bolnišnični šoli so v letošnjem šolskem letu s svojimi prispevki pomagali:

- Copis, d. o. o.
- A 1, d. d.
- Anja Hlača
- Anton Čižman
- Delo Revije, d. d.
- Direkcija RS za ceste,
Svet za preventivo in vzgojo v prometu
- Fakulteta za šport
- Igor E. Bergant
- Interspar, d. d.
- Jože Okorn
- Krka, d. d.
- KROS,
društvo za kakovostno rehabilitacijo otrok
- Mercator, d. d.
- Mesto Ljubljana
- Olimpijski komite Slovenije
- Pekarna Grosuplje
- Rotary klub Ljubljana, Emona Ljubljana
- Sapis
- Src.si
- Sten Vilar
- Tiskarna Schwarz, d. o. o.
- Ustanova za izboljšanje kakovosti življenja
in zdravljenja otrok z rakom in krvnimi
bolezni
- Velux
- Zavarovalnica Adriatic Slovenica, d. d.

... ter številne pevke in pevci, igralko in igralci, umetnice in umetniki, športnice in športniki ter drugi dobri ljudje, ki pa niso želeli biti posebej imenovani.

Vsem iskrena hvala!

UTRINKI –glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v
Bolnišnično šolo OŠ Ledina
Šolsko leto 2006/07

Uredila: Patricija Vičič

Oblikovanje: Patricija Bukovič, Mirsad Skorupan

Razmnoževanje: Copis, d. o. o.

Najlepša hvala učenkam in učencem, ker so z nami delili
svoje misli, želje in drobne »utrinke«, ter učiteljicam in učitel-
jem Bolnišnične šole, ki so jih pri tem spodbujali.